

страстіята при пресуждаванѣто. Затова сѧ длжки Владѣтелите, да внимаватъ добръ, когато преврuchаватъ судейско то званіе, на кѫкъвъ го преврuchаватъ? защото судія, който не мысли за съкое нѣшо потажко, весма много грѣши. Слѣдователно не е доста да сѧ Владѣтели само правосаждни, милосерды добродѣтелни и усердни хранители на правдѣтѣ, но треба кѫкто що рекохъ, прилежно да размышляватъ, и непосредствено съ собственното си искусство, за съко нѣшо да ся научаватъ, и тѣй увѣряватъ и рѣшеніе да идаватъ. Това истото сѧ длжки да дѣржатъ и онія, на които Владѣтелите преврuchаватъ судейско званіе; защо конто умешатъ собственниятѣ си корысть въ судейското званіе, презиратъ законатъ, угнѣтаватъ человѣчество, святото званіе обращать въ тѣрговиѣ, и правдѣтѣ продаватъ съ пажи такива ни сѧ защитници на правосудіето, но прави разбойници и убіици, подъ конто добродѣтелните плачатъ, а злодѣйци сѧ веселатъ: такива съдници треба мое мило чедо, да истребувашъ, да небы сѧ бояль поданикатъ ти отъ разбойници, кога иде на пажъ, пито отъ оганъ, който сичкото иманѣ на человѣка може да обжрне въ